

ZVÍŘATA JIŽNÍ AFRIKY

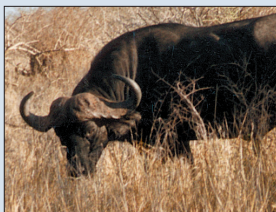
Zvířata, s nimiž se lze na safari v jižní Africe setkat nejčastěji:

Antilopa skákavá – hojně rozšířená na všech otevřených pláních s řídkým porostem. Charakteristické jsou mohutné skoky s nataženými nohama připomínající pérování.

Antilopa losí – vyskytuje se početně v lesnatých savanách a pohybuje se po poměrně velkém území. Mohutné tělo může vážit až tunu.

Buvol – mohutné zvíře podobné skotu. Žije vždy v blízkosti vody, v savanách, houštinách a lesích. Žije ve stádech, které mohou mít i několik set jedinců. Patří mezi zvířata, která mohou při náhlém vyrušení anebo poranění napadnout člověka.

Gepard – podobně velký jako levhart, ale má drobnější hlavu a delší nohy. Nejrychlejší savec na Zemi, krátkodobě je schopen rychlosti přes 100 km/h.

Hroch obojživelný – tohle zvíře může vážit i přes tři tuny. Na souši je sice neohrabaný, to si však vynahrazuje ve vodě. Je zajímavé, že je zřejmě nejnebezpečnějším africkým zvířetem. Ročně má na svědomí víc lidských životů než všechny šelmy dohromady.

Hyena skvrnitá – žijí ve velkých smečkách, které dokážou zahrnat i lvy. Samice je větší a mohutnější než samec. Svými čelistmi dokáže hyena vyvinout obrovský tlak a rozdrtit i ty nejmohtnější kosti.

Impala – najít ji lze hlavně tam, kde je voda. Mohutné skoky až do výšky 3 m a dálky 10 m. Samec má rohy ve tvaru lvy.

Kudu velký – žije převážně v kamenité a kopcovité krajině poblíž napájelek. Rohy má pouze samec, zato velmi mohutné.

Lev – největší africká kočkovitá šelma, která jako jediná žije ve společenstvích. Obývá převážně otevřené krajiny od pouští a polopouští až k travnatým savanám. Typický je pro něj řev,

který se může nést i na vzdálenost několika kilometrů.

Levhart – levhart či leopard je druhou největší kočkovitou šelmou. Je samotář a aktivní je hlavně v noci. Rád se pohybuje i na vysokých stromech, kam si vynáší kořist.

Nosorožec tuponosý či bílý – větší z obou afrických nosorožců, oproti slonovi dosahuje poloviční váhy. Roh vyrůstající z přední části lebky měří i přes metr. O něco menší nosorožec dvourohý či černý je oproti bílému samotář. Patří mezi nejohroženější velké savce na světě, protože se často stává obětí pytláků.

Pakůň žihavý – žije převážně ve východních částech provincií Natal a Transvaal, v otevřených křovinatých stepích. Dosahuje velikosti jako malý skot.

Pes hyenovitý – pes s krátkým čenichem, dlouhými nohama a velkýma kulatými ušima. Kořist většinou uštve ve smečce a velmi rychle ji poté roztrhá.

Přimorožec jihoafrický – vyskytuje se především v polopouštích a savanách. Má dlouhé rohy a dosahuje váhy 50 – 220 kg. Popelavě šedá srst, výrazná obličejová maska.

Slon africký – největší africké zvíře dosahuje váhy až pěti tun a výšky čtyř metrů. Chobot může měřit až dva metry a kly váží i přes sto kilogramů. Sloni žijí ve skupinách, které mohou mít až několik desítek jedinců.

Zebra stepní – zvíře s charakteristickou pruhovanou kresbou na těle. Žije v poměrně velkých stádech.

Žirafa – nejvyšší zvíře dosahuje výšky až šesti metrů. Při chůzi působí těžkopádným dojmem, což je však dáno tím, že tento býložravec je mimochodník. Žije většinou v malých skupinkách.

Zdroj: freytag und berndt

→

Odbočka k vodopádům

Malá zajižďka do Zimbabwe se rozhodně vyplatí. Pokud ji absolvujeme, a obětujeme-li v přepočtu něco přes 600 Kč, spatříme Viktoriiny vodopády, jeden z nejznámějších a největších zázraků přírody, který pro Evropu objevil v roce 1855 skotský misionář a cestovatel David Livingstone. Náš cestovatel doktor Emil Holub pak provedl v roce 1884 jejich geologický průzkum. Řeka Zambezi tu má šířku až 1700 metrů a padá do hloubky přes sto metrů. Část vodopádů je viditelná pouze ze Zambie.

Právo silnějšího

Východním směrem, opět přes Botswanu, podél angolských hranic a čas od času rizikového Capriviho pruhu lze doputovat do dalšího parku. Tentokrát ovšem už v Namibii, na severovýchodě situovaného Národního parku Etosha. Na jeho ploše se rozprostírá pravidelně vysychající jezero, v je-

žoz prohlubních zůstávají zbytky vody. A právě u nich hledají osvěžení četní zástupci živočišné říše. Tento národní park o rozloze 22 270 km² byl založen v roce 1958.

V blízkosti některých kempů bývají vybudována napáječka, mnohdy s umělým osvětlením, takže turisté mohou i na samý večer pozorovat přicházející zvěř. Každý, kdo se tu zastaví, záhy zjistí, že se zvířata podřizují určitému řádu. Jsou-li tedy u napáječky zvířata silnější, slabší trpělivě vyčkávají, až na ně přijde řada, nebo se zdržují na opačném konci vodní plochy. Vše připomíná jakousi inscenaci odehrávající se podle předem připraveného scénáře. Spatřit na vlastní oči přírodu, do jejíhož řádu člověk zasahuje jen v nejnútnejší míře, je zážitkem na celý život. Atraktivním a poučným záro-

LUBOŠ FOREJT

O NP Kruger jsme více psali v IN č. 16/2003, o NP Etosha pak v IN č. 24/2003

FOTO: LUBOŠ FOREJT